Til: Fyresdal kommune

Frå: Anette Lie **Dato:** 12.08.2026

Klage på delegert vedtak nr. 187/26

Sak 2025/183 – Endring av rammeløyve gbnr. 38/133–134

Eg viser til delegert vedtak nr. 187/26 av 08.07.2026 om endring av rammeløyve for datasenter på Molandsmoen. Kommunen har i brev av 15.07.2026 (ref. 2025/183-94) opplyst at klagefristen for vedtaket er sett til 15.08.2026 som følgje av ferieavvikling. Vedtaket vert med dette påklaga og denne klagen er levert innan fastsett frist.

Statsforvaltaren oppheva i vedtak av 24.06.2026 kommunen sitt tidlegare vedtak fordi saka ikkje var tilstrekkeleg opplyst etter forvaltningslova § 17. Statsforvaltaren peika særleg på manglar knytt til støy, byggehøgd, plassering og visuelle kvalitetar, og la til grunn at kommunen måtte gjere nye og sjølvstendige vurderingar av desse forholda.

Etter mi vurdering er fleire av dei forholda Statsforvaltaren peika på framleis ikkje tilstrekkeleg avklarte i den nye behandlinga.

1. Manglande høve til å uttale seg om nytt avgjerdsgrunnlag

Kommunen fekk oversendt oppdatert støyrapport 06.07.2026 og fatta nytt vedtak 08.07.2026. Den oppdaterte støyrapporten vart først sendt til naboane saman med vedtaket. Eg merkar meg også at rapporten er datert 15.04.2026, medan kommunen opplyser at han først vart motteken 06.07.2026.

Den oppdaterte støyrapporten vart innhenta nettopp for å rette opp dei manglane Statsforvaltaren peika på då det førre vedtaket vart oppheva. Etter mi vurdering burde rapporten, dei oppdaterte teikningane og annan ny dokumentasjon vore lagde fram for naboane før nytt vedtak vart fatta, slik at det var mogleg å kome med merknader til det nye avgjerdsgrunnlaget.

Kommunen skriv i brev av 15.07.2026 at «innsyn skulle vere ivareteke» ved utsending av rapporten saman med vedtaket. Dette svarar etter mi vurdering ikkje på kvifor naboane ikkje fekk høve til å uttale seg til den nye dokumentasjonen før vedtaket vart fatta.

Når sentral dokumentasjon først vart gjort tilgjengeleg etter at vedtaket var treffe, meiner eg kommunen har avgrensa moglegheita for å få saka så godt opplyst som mogleg før avgjerda vart teken, jf. forvaltningslova § 17.

2. Dei sentrale merknadene frå Statsforvaltaren om støy er framleis ikkje følgde opp

Statsforvaltaren peika på at reguleringsføresegna om støy ikkje er tilpassa datasenter, og at det var uklart kva støykrav som faktisk gjeld for datahallane. Statsforvaltaren anbefalte kommunen å presisere kva grenseverdiar som gjeld for KBA_1 og oppføring av datahallar.

Statsforvaltaren la vidare til grunn at kommunen ikkje hadde gjort ei konkret vurdering av om føresegn 2.3 om støy var oppfylt, og at saka difor ikkje var tilstrekkeleg opplyst etter forvaltningslova § 17.

I den nye behandlinga er verken reguleringsføresegnene eller kommunen si forståing av dei nærare klargjort. Kommunen har i staden lagt den oppdaterte støyrapporten til grunn og konkludert med at tiltaket ligg innanfor gjeldande grenseverdiar. Etter mi vurdering løyser ikkje dette den problemstillinga Statsforvaltaren peika på. Spørsmålet om kva støykrav som rettsleg gjeld for datasenteret er framleis ikkje avklart på ein tilfredsstillande måte.

Eg viser også til Statsforvaltaren si oppsummering av opphevingsvedtaket, der det vert lagt til grunn at saka ikkje var tilstrekkeleg opplyst til at ein kunne vurdere om tiltaket oppfylte reguleringsføresegnene sine krav til støy etter pkt. 2.3 og pkt. 6.1.3. Etter mi vurdering har kommunen i hovudsak løyst dette ved å leggje den oppdaterte støyrapporten til grunn, utan å dokumentere ei tilsvarande sjølvstendig vurdering av om reguleringsføresegnene faktisk er oppfylte.

Eg merkar meg også at den oppdaterte støyrapporten er omtalt som oppdatert for ny høgd og plassering på bygga. Likevel går det fram av rapporten at kjølemaskinane er plasserte på tak av bygga, 21 meter over terreng. Dette er den same høgda som var lagt til grunn i den tidlegare rapporten som Statsforvaltaren meinte ikkje samsvarte med dei godkjende teikningane.

Etter mi vurdering skaper dette tvil om kva høgder som faktisk er lagde til grunn i berekningsmodellen, og om rapporten fullt ut samsvarar med tiltaket slik det no er godkjent. Eg kan ikkje sjå at kommunen har gjort noka nærare vurdering eller avklaring av dette forholdet.

Det er også uklart i kva grad kommunen sjølv har gjort ei planfagleg vurdering av desse spørsmåla, eller om kommunen i hovudsak har lagt Sweco si tolking til grunn. Eg kan ikkje sjå at kommunen har dokumentert den sjølvstendige vurderinga som Statsforvaltaren etterlyste.

Etter mi vurdering er saka derfor framleis ikkje tilstrekkeleg opplyst når det gjeld støy, jf. forvaltningslova § 17.

3. Støyskjermen og reguleringsføresegn 5.1

Den oppdaterte støyrapporten legg til grunn at tilfredsstillande støyforhold føreset etablering av ein 4,5 meter høg støyskjerm rundt kjølemaskinane på taket. Rapporten byggjer på at denne skjerminga vert etablert, og dei berekna støyverdiane er baserte på denne føresetnaden.

Snitt- og fasadeteikningane viser at skjerminga ikkje består av enkeltståande tekniske installasjonar, men inngår som ein samanhengande konstruksjon rundt kjølemaskinar, tekniske plattformer, gangbruer og andre installasjonar på taket. Kommunen har lagt til grunn at denne konstruksjonen omfattast av reguleringsføresegn 5.1 om at «ventilasjonsrøyr, piper og liknande» kan overstige maksimal gesimshøgd med inntil 5 meter.

Etter mi vurdering er dette utilstrekkeleg grunngjeve.

Ein samanhengande støyskjerm på 4,5 meter rundt eit større teknisk område kan etter mi vurdering vanskeleg reknast som «ventilasjonsrøyr, piper og liknande», men må reknast som ein integrert del av bygget sitt samla volum og høgd.

Støyskjermen er ikkje eit underordna teknisk tillegg. Tvert imot er han ein nødvendig føresetnad for at tiltaket skal oppfylle støykrava som kommunen legg til grunn i vedtaket.

Statsforvaltaren peika uttrykkeleg på at kommunen måtte gjere nye vurderingar av høgd og plassering. Eg kan ikkje sjå at kommunen har dokumentert korleis den 4,5 meter høge støyskjerminga er vurdert opp mot reguleringsføresegn 5.1 utover å leggje til grunn at ho kan reknast som ei teknisk installasjon.

Eg kan heller ikkje sjå at kommunen har vurdert om den samanhengande støyskjerminga i realiteten må reknast som ein del av bygget sitt samla volum og høgd, eller om tiltaket dermed går utover det reguleringsplanen opnar for.

4. Mangelfull vurdering av visuelle kvalitetar

Statsforvaltaren peika uttrykkeleg på behovet for ei sjølvstendig vurdering av visuelle kvalitetar etter plan- og bygningslova § 29-2.

Kommunen opplyser at illustrasjonar frå den opphavlege søknaden er lagde til grunn fordi fasadeuttrykket ikkje er endra. Samstundes byggjer den oppdaterte støyrapporten på omfattande tekniske installasjonar og ein 4,5 meter høg støyskjerm på taket.

Det er uklart kva visualiseringar kommunen har lagt til grunn for å vurdere korleis anlegget vil framstå frå nærliggande bustader når støyskjerminga og dei tekniske installasjonane er på plass. Etter mi vurdering er det ikkje dokumentert korleis desse nye elementa påverkar bygget sitt samla volum, høgd og visuelle uttrykk. Dette gjeld særleg den samanhengande støyskjerminga som er nødvendig for å oppfylle støykrava og som kjem i tillegg til den regulerte byggehøgda.

Eg kan heller ikkje sjå at kommunen har dokumentert korleis dei visuelle konsekvensane av den 4,5 meter høge støyskjerminga er vurderte. Når støyskjerminga er nødvendig for å oppfylle støykrava og samstundes påverkar bygget si samla høgd og utforming, burde kommunen ha dokumentert korleis dette er vurdert etter plan- og bygningslova § 29-2.

Etter mi vurdering er det derfor ikkje dokumentert at kommunen har gjort den sjølvstendige og konkrete vurderinga av tiltaket sine visuelle kvalitetar som Statsforvaltaren etterlyste.

På denne bakgrunnen ber eg om at delegert vedtak nr. 187/26 vert oppheva.

Etter mi vurdering har kommunen framleis ikkje dokumentert eller vurdert dei forholda Statsforvaltaren peika på i vedtaket av 24.06.2026 på ein tilstrekkeleg måte.

Dersom kommunen ikkje tek klagen til følgje, ber eg om at saka utan ugrunna opphald vert oversend Statsforvaltaren i Vestfold og Telemark for klagehandsaming, jf. forvaltningslova § 33.

På bakgrunn av dei forholda som er omtala ovanfor, ber eg om at spørsmålet om oppsettande verknad etter forvaltningslova § 42 vert vurdert fram til klagesaka er endeleg avgjord. Dersom kommunen ikkje finn grunnlag for oppsettande verknad, ber eg om at spørsmålet vert sendt vidare til Statsforvaltaren saman med klagesaka.

Med venleg helsing

Anette Lie
Birtedalsvegen 109
3870 Fyresdal